

Er is veel veranderd in Sittard. Zo werd het oude straatje de Linj vervangen door Ligne, een verzameling moderne gebouwen waarin de Zuyd Hogeschool, de bibliotheek en ook het filmhuis een plaats kregen. Niet alles van de Linj verdween. Het oude café, op de hoek van de Rijksweg Noord en de Linj staat er nog steeds maar heeft zich alleen aangepast aan de nieuwe tijd. Café Het Dortvaat werd Eetcafé Goggles en hoopte vooral studenten binnen te halen. U kent vast nog wel het oude Dortvaat waar Sjaal Nohlmans en zijn vrouw Gon achter tap stonden. Sinds mei 2019 is het café overgenomen door Maureen & Felix Engemann en is het weer Eetcafé 't Dortvaat.

Maar eerst even terug in de tijd.

In 1907 vestigden zich in het café aan de Linj Willem Jacob (Keub) Roeërs en zijn echtgenote Maria Agnes Corvers. Ze waren gehuwd op 31 mei 1892 maar in die tijd was Jacob in dienst van de marechaussee en was hij diverse plaatsen gelegerd. Op 17 april 1907 werd het gezin definitief in Sittard ingeschreven. Hubert Nohlmans was een van de getuigen bij hun huwelijk en hij was een achterneef van de bruid. Hij was afkomstig uit Overhoven, landbouwer van beroep en 35 jaar oud. Keu Roeërs koop in 1908 het café aan de Linj samen met een stuk grond. Hierop liet hij in 1911 een smederij neerzetten (Linj 28) en de smid was Jan Mathias Jansen.

Tot zijn dood in 1951 staat Keub achter de tap en dan neemt zijn dochter zijn taak over. Deze dochter, Antoinetta Wilhelmina (Netteke), was geboren op 6 mei 1896 in Het Bildt bij Franeker. Zij exploiteert het café tot 1954 waarna zij het café aan Sjaak Nohlmans verhuurt.

Sjaak Nohlmans was de kleinzoon van Hubert Nohlmans die samen met Nette Roeërs in café Het Dortvaat woonden. De naam komt waarschijnlijk van de 'Dort', een bier dat al sinds 1953 werd gebrouwen en daarmee, volgens Gulpener, het eerste Nederlandse speciaalbier was.

Het bier was populair bij de Limburgse mijn werkers. Met het verdwijnen van de mijnen, slonk heel langzaam de belangstelling voor Dort. Nu, decennia later, is die belangstelling zo klein, dat Gulpener gestopt is met het brouwen van Dort.

Nu even naar de Dorpstraat in Overhoven. Daar stond de boerderij van Hubert Nohlmans. Zijn zoon Christiaan trouwde met Philomène Deuss uit Limbricht. Zij kregen 4 jongens en vier meisjes. In het begin van de twintig jaren werd de boerderij verbouwd maar geen van de jongens wilde de boerderij overnemen. Bèr koos voor het verzekeringswezen; Sjaak (geboren 2 augustus 1930) nam het café 't Dortvaat over, Jo werd onderwijzer in Broeksittard en Math trouwde met een dochter van Gilissen en nam de drankenhandel aan de Rijksweg Noord / hoek Heistraat over van zijn schoonouders.

De meisjes Nohlmans waren Fien, Trees, Jessie en Francie. Sjaak ging in Overhoven naar de jongensschool. Na zijn schooltijd kwam hij bij zijn vader op de boerderij. Hij trouwde met Gon Duijsters op 29 oktober 1954 en samen namen ze café het Dortvaat over van Netteke Roeërs.

In de tijd dat Netteke achter de tap stond werd er meer sijnaps gedronken dan bier, tegenover 10 drupjes werd er maar 1 glas bier getapt. De klanten kwamen vooral uit de buurt, de Rijksweg, de Steenweg en de Linj.

Sjaak en Gon kregen drie kinderen, Chris, Lilian en Wilma. Chris en Wilma wiepen wel eens mee in het café tijdens de vasteloavestijd, ze waren soms sneller met glazen spoelen dan hun ouders. Personeel hebben ze nooit gehad. Sjaak had er nog wel wat baantjes bij: hij hielp o.a. zijn broer Math in de zaak van Gilissen. Sjaak huurde het café van de Netteke. Er werd vanaf het begin Gulpener bier getapt. Toen ze het café overnamen heeft de brouwerij de zaak verbouwd en opnieuw ingericht.

Een koelkast bestond nog niet. Men haalde ijsstaven bij de ijsfabriek om het bier te koelen. Later bestelde Nohlmans bij KOMA in Beek een echte elektrische koelinstallatie. Gulpener zorgde wel voor reclame in het café, liet zo nu en dan de muren witten en gaf soms een kleine bijdrage voor het onderhoud, maar de rest was voor rekening van de uitbater.

Omdat het café op de hoek lag van de Rijksweg en de Ligne hadden ze aan de zijkant een poortje dat naar de eigen woning leidde en naar de binnenplaats. Om bij de wc te komen moest men deze binnenplaats oversteken. De dames- en herentoiletten kwamen pas in 1978. Waar ooit de smederij geweest was, lag nu een open plaats die als terras gebruikt werd.

Toen Hub Nohlmans overleed ging Netteke naar het bejaardentehuis in de Plakstraat en toen ook zij overleed heeft Sjaak het café gekocht. Ze beschikten over volledige vergunning en een drukke mocht dus nog steeds geschonken worden. Het café was niet zo groot maar wel erg gezellig.

Het café was open van 9 uur 's morgens tot 24 uur in de avond, Gon bediende de klanten, meestal alleen omdat Sjaak er ook nog andere dingen bij deed.

Soms werd er verlenging van de openingstijd aangevraagd. Stiekem langer openblijven lukte niet altijd want dan stond Tanja (politieagent) meteen aan de deur. Mensen die Tanja nog gekend hebben, weten dat met Tanja niet te spotten viel.

Het wonen op de benedenverdieping was heel praktisch, de ruimtes lagen tegen elkaar aan zodat Gonda ook niet zoveel werk had om de boel schoon te houden, het leven speelde zich voornamelijk in de keuken af. Later is er meer slaapgedeelte op de bovenverdieping gerealiseerd zodat de kinderen meer ruimte hadden. Wanneer er klanten waren verbleef Gonda in het café, totdat de klant de borrel op had, de rest van de tijd kon zij aan het huishouden wijden.

Er was geen vaste kaartclub maar er werd altijd wel aan 2 tot 3 tafels gekaart door ouderen. Zoals in zoveel cafés werd ook hier geld gespaard in de zogenaamde spaarkas. De kas werd door een paar mensen beheerd en uitgekeerd met vasteloavond of kermis. Klanten regelden dit zelf en Sjaak en Gon hadden er geen bemoeienis mee.

Met feestdagen zoals St Joep was het heel druk in het café. Dan bezochten veel bezoekers uit de omgeving van Sittard het café op de heen- of terugweg naar de stad. Verschillende mensen die Joseph heetten vierden hun verjaardag in het café. Het café bood ook onderdak aan clubs, de mannen van de handbal, de collectanten die er vergaderden, mensen van Swentibold en van de volleybalclub.

Toen het café 75 jaar bestond was het groot feest. Het feestcomité bestond uit vooraanstaande mensen uit Sittard zoals Sjaak van Oorschot, Zeg Krekels, Paul de Wever, Louis Beursgens en Paul Jessen. De laatste twee woonden eveneens op de Rijksweg Noord.

Ze waren al drie jaar van tevoren begonnen met de voorbereidingen onder het motto "Op de Ligne 75" en het werd volgens Gon een dag om nooit te vergeten.

Sjaak is zelf prins van Overhoven geweest en hun zoon Chris was stadsprins in 1979. Dit werd grootst gevierd met een extra tap en buffet buiten.

Sjaak en zijn vrouw wilden de 35 jaar vol maken en zijn gestopt in 1989. Ze zijn toen meteen naar de opbouwflat in de Deken Tijsenstraat verhuisd. Het café werd voor 10 jaar verhuurd aan Jan Koenen, daarna is iemand uit Maastricht erin gekomen. Op een gegeven moment hebben ze het pand verkocht.

Sinds mei 2019 zijn er weer nieuwe uitbaters, Maureen & Felix Engemann en sindsdien heeft het café zijn oude naam weer teruggekregen.